

Sygn. akt III KK 406/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zdzisława Brodzisza
w sprawie A. P.

skazanego z art. 286 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 marca 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 26 listopada 2013 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 28
lutego 2013 r.,

**I. uchyla zaskarżony wyrok w pkt I oraz w części utrzymującej
w mocy orzeczenie zawarte w pkt 2 pierwszoinstancyjnego
wyroku i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu
w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;**

**II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E.N. - Kancelaria
Adwokacka w S. - kwotę 442,80 zł, w tym 23% VAT, tytułem
wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem z 28 lutego 2013 r., skazał A. P. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za oszustwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 kwietnia 2012 r. oraz – na podstawie art. 415 k.c. – zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego „C.” kwotę 11 304 zł z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania. Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. osobistej apelacji oskarżonego, zmienił pierwszoinstancyjny wyrok tylko w ten sposób, że podstawą zasądzenia odszkodowania ustanowił art. 415 § 1 k.p.k., a w pozostałej części utrzymał go w mocy.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego w zakresie dotyczącym powództwa cywilnego złożył obrońca z urzędu. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa, to jest art. 7, 410 i 433 § 1 k.p.k. przez pominięcie dowodu świadczącego o zmniejszeniu wysokości szkody oraz art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 452 § 1 k.p.k. przez zrezygnowanie z dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości, wniósł o uchylenie w zaskarżonej części wyroku odwoławczego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Okręgowy w pisemnej odpowiedzi na kasację zażądał jej uwzględnienia, co zyskało wsparcie obecnego na rozprawie kasacyjnej prokuratora Prokuratury Generalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna.

Wolno przyjąć, że wskazana przez skarżącego obraza prawa, polegająca na zignorowaniu na etapie postępowania apelacyjnego informacji o istotnej zmianie wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem, była najpewniej skutkiem zapomnienia. Trudno o inne wyjaśnienie, skoro to na żądanie Sądu *ad quem* pokrzywdzony w piśmie z 8 października 2013 r. podał, że odzyskał od właściwej jednostki Policji wyłudzone mienie, ale jego wartość ze względu na uszkodzenia uległa obniżeniu do sumy 2 200 zł. Nie ulegało wątpliwości, że opisane zaniedbanie Sądu drugiej instancji stanowiło rażące naruszenie przepisów proceduralnych wymienionych w pierwszym zarzucie kasacyjnym i mogło mieć znaczący wpływ na treść orzeczenia (art. 523 § 1 k.p.k.).

Z tych względów Sąd Najwyższy wydał w zaskarżonym zakresie rozstrzygnięcie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

W ramach wskazówek, o których mowa w art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., trzeba podkreślić niezbędność przeprowadzenia przez Sąd odwoławczy uzupełniającego postępowania dowodowego w celu ustalenia rozmiaru szkody (art. 452 § 2 k.p.k.). Aktualnie wydaje się, że wystarczające będzie tu przesłuchanie na rozprawie apelacyjnej T. H., natomiast sięganie w tym wypadku po dowód z opinii biegłego, co postuluje obrona, byłoby – o ile nie wystąpią szczególne okoliczności – zbyteczne, prowadzące do niepotrzebnego wzrostu kosztów procesu i do nadmiernego przedłużenia postępowania.

O wysokości wynagrodzenia na rzecz obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji orzeczono zgodnie z § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).